

ת"פ 27212/01/21 - מדינת ישראל נגד אריה חיים שיף

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ

02 דצמבר 2021
ת"פ 27212-01-21

בעניין:

מדינת ישראל על ידי ב"כ עוה"ד יריב צרי וציון קינן, פמ"ד-
פלילי המבקשת

נגד

אריה חיים שיף על ידי ב"כ עוה"ד ששי גז ועידן שני המשיב

ה ח ל ט ה

בקשת המדינה לעכב ביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות שירות שהוטל על הנאשם, עד שתגבש החלטה באם יוגש ערעור על גזר הדין.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בביצוע עבירה של המתה בקלות דעת, וביום 09.11.21 הוטל עליו, בין היתר, עונש של 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, כאשר על פי המלצת הממונה על עבודות השירות נקבע, כי הנאשם יחל לרצות עונש זה ביום 01.12.21.

הבקשה לעיכוב הביצוע הוגשה ביום 29.11.21, ונטען בה כי אמנם לא התבקש עיכוב ביצוע בעת מתן גזר הדין; כי אמנם טרם הוחלט באם יוגש ערעור; אך הבקשה הוגשה "על מנת לאפשר למאשימה להגיש ערעורה בטרם יתחיל הנאשם לרצות את עונשו". במסגרת הבקשה הובאה גם עמדת ההגנה לפיה "ההגנה מתנגדת בתוקף לעיכוב ביצוע עבודות השירות... מדובר בענישה אשר הולמת את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים...", וזאת במיוחד נוכח הליך הגישור שקדם להסדר הטיעון, ואשר לאורו המדינה לא הייתה אמורה להיות מופתעת מגזר הדין.

בדין שהתקיים היום חזרו הצדדים על עמדות אלה.

הכללים לפיהם על ביהמ"ש להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע גזר דין, וליתר דיוק - עיכוב ביצוע עונש מאסר, פורטו **בהלכת שוורץ** (ע"פ 111/99 **שוורץ נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 241, מיום 07.06.00) וחודדו לאחרונה במספר פסקי דין של ביהמ"ש העליון (למשל ע"פ 2329/21 **טפירו נ' מדינת ישראל**, מיום 19.09.21; ע"פ 9165/20 **פרץ נ' מדינת ישראל**, מיום 24.06.21; ע"פ 8550/20 **אסכאפי נ' מדינת ישראל**, מיום 15.12.20). אכן, פסקי דין אלה עניינם בקשת נאשם לעכב ביצוע עונשו עד להכרעה בערעור ואילו בפנינו בקשת המדינה לעיכוב ביצוע גזר הדין שהוטל על הנאשם עד להגעת המאשימה להחלטה בשאלה האם להגיש ערעור על גזר הדין, אולם הכללים אותם כללים הם (ולעניין זה ראו ע"פ 2938/08 **מדינת ישראל נ' אנבריה**, מיום 14.04.08).

בעניין **פרץ** המוזכר לעיל, קבע כב' השופט שטיין, בעקבות הלכת **שוורץ** ופסקי הדין שניתנו בעקבותיה, כי "עונש אשר הוטל על נאשם לאחר שהורשע בדינו יש לבצע מיד וכי הגשת ערעור כשלעצמה איננה מעכבת את ביצוע

העונש... עיכוב בביצוע עונש מחליש את הרתעת העבריינים - זאת, במיוחד כאשר מדובר בדחייה משמעותית של ריצוי המאסר אשר הושת על מי שנמצא אשם בביצועה של עבירה חמורה. כמו כן, דחייה בהוצאתו של עונש מן הכוח אל הפועל עלולה ליצור תחושת חוסר-צדק בקרב הציבור...". כללים אלה תומכים בדחיית הבקשה; יחד עם זאת, בפסיקה גם נקבע, כי שיקול נוסף שיש להתחשב בו הוא מתן אפשרות למימוש זכות הערעור הנתונה לצד להליך על-פי חוק. אמנם בתי המשפט לא הכירו בזכות הערעור כזכות יסוד חוקתית, אך הפסיקה הדגישה את חשיבותו הרבה של מוסד הערעור כמרכיב מהותי של שפיטה הוגנת (עניין **שוורץ**) ומכאן חשיבות מתן האפשרות לממש זכות זו. כלל זה תומך בקבלת הבקשה.

אולם, לכל אלה יש להוסיף את הדרישה הכללית שהוזכרה בכל פסקי הדין שדנו בשאלת עיכוב ביצועו של גזר דין, והיא הדרישה לקיומם של סיכויים לכאוריים טובים לקבלת הערעור, אשר כידוע, מהווים שיקול מרכזי בבקשה לעיכוב ביצוע עונש (ר' למשל בעניין **אסכאפי** ובעניין **שוורץ** המוזכרים לעיל). ובענייננו, לא רק שלא הועלתה כל טענה שעניינה סיכויי הערעור; ולא רק שגזר הדין ניתן במסגרת טווח הענישה עליה הסכימו הצדדים; אלא שלמרות הזמן שחלף מאז מתן גזר הדין, המבקשת עוד לא החליטה אם בכלל בכוונתה להגיש ערעור על גזר הדין.

בנסיבות אלה, לא שוכנעתי שיש לעכב ביצוע העונש שהוטל על הנאשם, ועל כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ב, 02 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.

השופטת רויטל יפה-כ"ץ
נשיאה